

Dz.U.2002.173.1419 ze zm.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 30 września 2002 r.

**w sprawie uzyskiwania tytułu specjalisty w dziedzinach
mających zastosowanie w ochronie zdrowia.**

(Dz. U. z dnia 17 października 2002 r.)

Na podstawie art. 10 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 1991 r. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje zawodów, w których może być uzyskiwany tytuł specjalisty, oraz wykaz dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia;
- 2) podmioty uprawnione do prowadzenia szkoleń i nadawania tytułu specjalisty;
- 3) szczegółowe zasady, warunki i tryb uzyskiwania tytułu specjalisty.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o specjalizacji - rozumie się przez to rodzaj szkolenia w ramach kształcenia podyplomowego, mający na celu uzyskanie specjalistycznych kwalifikacji w określonej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia i uzyskanie tytułu specjalisty w tej dziedzinie.

§ 3. 1. Ustala się wykaz podstawowych dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, w których może być uzyskiwany tytuł specjalisty:

- 1) epidemiologia;
- 2) fizjoterapia;
- 3) fizyka medyczna;
- 4) inżynieria medyczna;
- 5) promocja zdrowia i edukacja zdrowotna;
- 6) psychologia kliniczna;
- 7) neurologopedia;
- 8) zdrowie publiczne;
- 9) zdrowie środowiskowe;
- 10) toksykologia;
- 11) mikrobiologia;
- 12) przemysł farmaceutyczny;
- 13) radiofarmacja;
- 14) surdologopedia.

2. Do specjalizacji w dziedzinach, o których mowa w ust. 1, może przystąpić osoba, która posiada kwalifikacje do wykonywania zawodów, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. (uchylony).

§ 4. 1. Specjalizację mogą prowadzić podmioty, które uzyskały wpis na listę jednostek szkolących prowadzoną przez Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, zwane dalej "jednostkami szkolącymi", które:

- 1) posiadają w swojej strukturze lub powołały zespół do spraw specjalizacji, w tym podpisały umowy na pełnienie obowiązków kierowników specjalizacji z osobami posiadającymi tytuł specjalisty w danej dziedzinie, z zastrzeżeniem § 34 ust. 2;
- 2) spełniają standardy kształcenia w danej specjalizacji określone w programie specjalizacji;
- 3) są jednostkami, których działalność odpowiada profilowi prowadzonej specjalizacji i które zawarły porozumienia z innymi podmiotami na realizację staży kierunkowych lub kursów specjalizacyjnych określonych programem specjalizacji, jeżeli ich odbywania jednostka szkoląca nie może zapewnić w ramach swojej struktury organizacyjnej;
- 4) opracowały regulamin organizacyjny specjalizacji;
- 5) uzyskały opinię konsultanta wojewódzkiego lub krajowego w danej dziedzinie lub dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, o spełnieniu warunków określonych w pkt 1-4.

2. Regulamin organizacyjny specjalizacji, o którym mowa w ust. 1

pkt 4, określa, w szczególności:

- 1) sposób prowadzenia naboru osób na specjalizację, ze szczególnym uwzględnieniem regulaminu postępowania kwalifikacyjnego i maksymalnej liczby osób, które mogą zostać przyjęte na specjalizację;
- 2) organizację specjalizacji, w tym harmonogram zajęć i staży kierunkowych;
- 3) prawa i obowiązki osób odbywających specjalizację;
- 4) szczegółowy zakres obowiązków kierowników specjalizacji, opiekunów staży kierunkowych, wykładowców i innych osób prowadzących zajęcia;
- 5) sposoby sprawdzania wiadomości i umiejętności;
- 6) sposoby oceny organizacji i przebiegu specjalizacji przez osoby w niej uczestniczące.

3. Podmiot zamierzający prowadzić specjalizację składa wniosek o wpis na listę, o której mowa w ust. 1, do działającej na podstawie odrębnych przepisów jednostki organizacyjnej podległej wojewodzie - wojewódzkiego centrum zdrowia publicznego, zwanego dalej "ośrodkiem wojewódzkim", właściwego ze względu na siedzibę podmiotu zamierzającego prowadzić specjalizację.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające status prawny podmiotu;
- 2) informacje o dotychczasowym przebiegu prowadzonej przez niego działalności;
- 3) dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4;
- 4) opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 5.

5. Ośrodek wojewódzki, po sprawdzeniu formalnym dokumentów, o których mowa w ust. 4, przesyła je do Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego, zwanego dalej "Centrum", w celu uzyskania opinii, powołanego przez Dyrektora Centrum, zespołu ekspertów o spełnieniu przez podmiot warunków, o których mowa w ust. 1.

6. W skład zespołu ekspertów Dyrektor Centrum powołuje:

- 1) przedstawicieli właściwego dla danej dziedziny towarzystwa naukowego i stowarzyszenia zawodowego, zgłoszonych przez zarządy główne tych organizacji;
- 2) trzech ekspertów w danej dziedzinie, zgłoszonych przez konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego;
- 3) przedstawiciela Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych, jeżeli

podmiot ubiega się o prowadzenie specjalizacji w dziedzinie mikrobiologii lub toksykologii.

7. Zespół ekspertów zbiera się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz na kwartał, celem wydania opinii o spełnieniu przez podmiot wnioskujący warunków, o których mowa w ust. 1.

§ 5. 1. Dyrektor Centrum na podstawie opinii zespołu ekspertów, o których mowa w § 4 ust. 5, dokonuje albo odmawia dokonania wpisu podmiotu na listę jednostek szkolących, biorąc pod uwagę spełnienie warunków, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2.

2. Dyrektor Centrum prowadzi nadzór nad prowadzeniem specjalizacji i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, co roku, do dnia 30 stycznia za rok poprzedni, informacje dotyczące realizacji specjalizacji i przestrzegania przez jednostki szkolące standardów kształcenia w danej specjalizacji.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, Dyrektor Centrum uzyskuje w szczególności od:

- 1) jednostek szkolących;
- 2) konsultanta krajowego;
- 3) konsultanta wojewódzkiego;
- 4) kierownika ośrodka wojewódzkiego.

4. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 2, Dyrektor Centrum może:

- 1) żądać od jednostki szkolącej udostępniania dokumentacji specjalizacji;
- 2) przeprowadzić kontrolę jednostki szkolącej i wydać zalecenia pokontrolne.

5. W przypadku gdy jednostka szkoląca nie spełnia określonych w programie danej specjalizacji standardów kształcenia lub nie umożliwi w terminie, o którym mowa w § 17 ust. 2, rozpoczęcia specjalizacji osobie zakwalifikowanej do jej odbywania, Dyrektor Centrum na podstawie informacji, o których mowa w ust. 3 i 4, lub na wniosek kierownika jednostki szkolącej skreśla podmiot z listy jednostek szkolących.

§ 6. 1. Dyrektor Centrum podaje co najmniej dwa razy do roku do wiadomości publicznej listę jednostek szkolących, w formie informacji na stronie internetowej Centrum, w terminie do dnia 1 kwietnia i do dnia 15 listopada każdego roku.

2. Ośrodek wojewódzki w terminie do 7 dni od dnia ogłoszenia listy jednostek szkolących na stronie internetowej, o której mowa w ust. 1,

podaje tę listę do publicznej wiadomości na terenie ośrodka.

§ 7. 1. Program specjalizacji zawiera:

- 1) założenia organizacyjno-programowe, w szczególności określające:
 - a) cele kształcenia,
 - b) uzyskane kompetencje zawodowe,
 - c) sposób organizacji specjalizacji, w tym zakres, kryteria i sposób oceny rozmowy kwalifikacyjnej;
- 2) czas trwania specjalizacji, w tym liczbę godzin stażu podstawowego;
- 3) szczegółowy zakres wymaganej wiedzy teoretycznej i wykaz umiejętności praktycznych będących przedmiotem specjalizacji;
- 4) moduły specjalizacji oraz formy i metody kształcenia stosowane w ramach modułów, w tym:
 - a) kursy obejmujące szczegółowy zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych będących przedmiotem kursu, zwane dalej "kursami", oraz ich wymiar godzinowy,
 - b) staże kierunkowe obejmujące określony zakres wymaganych umiejętności praktycznych będących przedmiotem stażu kierunkowego, oraz miejsce, liczbę godzin i sposób zaliczenia poszczególnych staży kierunkowych;
- 5) formy i metody samokształcenia, w tym przygotowanie opracowań teoretycznych, pracy pogładowej lub pracy oryginalnej, której temat odpowiada programowi danej specjalizacji;
- 6) metody oceny wiedzy teoretycznej i nabytych umiejętności praktycznych, w tym:
 - a) kolokwium z zakresu wiedzy teoretycznej objętej programem danego modułu,
 - b) sprawdzian z zakresu określonego programem kursu,
 - c) kolokwium z zakresu wiedzy teoretycznej i sprawdzian umiejętności praktycznych objętych programem stażu kierunkowego,
 - d) ocenę złożonych opracowań teoretycznych, pracy pogładowej lub pracy oryginalnej;
- 7) sposób wykazania się znajomością jednego z następujących języków obcych: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, hiszpańskiego lub rosyjskiego, w stopniu umożliwiającym:
 - a) rozumienie tekstu pisanego, w szczególności literatury fachowej,
 - b) porozumiewanie się z pacjentami i przedstawicielami innych zawodów medycznych;
- 8) wykaz obowiązkowej literatury;
- 9) zakres egzaminu, o którym mowa w § 23, obejmującego wiedzę

teoretyczną i umiejętności praktyczne określone w programie specjalizacji.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, określa ponadto standardy kształcenia w danej specjalizacji, uwzględniając dane dotyczące:

- 1) liczby i kwalifikacji kadry dydaktycznej;
- 2) bazy dydaktycznej do realizacji programu kursów i staży kierunkowych;
- 3) sposobu realizacji programu specjalizacji, w tym oceny wiedzy i umiejętności praktycznych;
- 4) wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia.

§ 8. 1. Program specjalizacji i uzupełniający program specjalizacji, o którym mowa w § 33 ust. 2 i 3, opracowuje zespół ekspertów powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia na wniosek Dyrektora Centrum.

2. W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, powołuje się:

- 1) konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego;
- 2) przedstawiciela właściwego dla danej dziedziny towarzystwa naukowego, który posiada tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub legitymuje się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 3) przedstawiciela właściwego dla danej dziedziny stowarzyszenia zawodowego, który posiada tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub legitymuje się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie;
- 4) dwie osoby posiadające tytuł specjalisty w danej dziedzinie lub legitymujące się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie zgłoszone przez konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego.

§ 9. 1. Opracowany przez zespół ekspertów program specjalizacji i uzupełniający program specjalizacji, po zaopiniowaniu przez właściwe dla danej specjalizacji towarzystwo naukowe lub stowarzyszenie zawodowe, zatwierdza minister właściwy do spraw zdrowia.

2. Centrum podaje do publicznej wiadomości zatwierdzone programy specjalizacji na stronie internetowej Centrum oraz w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Programy specjalizacji oraz uzupełniające programy specjalizacji weryfikuje zespół ekspertów na wniosek konsultanta krajowego w

danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego, lub właściwego towarzystwa naukowego, z zachowaniem sposobu postępowania przewidzianego dla ich opracowania.

4. Jednostką koordynującą realizację zadań zespołu, o którym mowa w ust. 1 i 3, jest Centrum.

§ 10. 1. Specjalizacja jest jednostopniowa.

2. W tym samym czasie można odbywać tylko jedną specjalizację.

§ 11. 1. Osoba uprawniona do podjęcia specjalizacji może ją odbywać na podstawie:

- 1) umowy o pracę zawartej z jednostką szkolącą na czas nieokreślony lub określony, równy okresowi trwania specjalizacji;
- 2) umowy o pracę zawartej z innym pracodawcą niż jednostka szkoląca i skierowania przez pracodawcę do jednostki szkolącej w celu odbycia specjalizacji;
- 3) umowy cywilnoprawnej zawartej na czas trwania specjalizacji z jednostką szkolącą;
- 4) poszerzonego o program specjalizacji programu dziennych studiów doktoranckich, prowadzonych przez uprawniony podmiot, w skład którego wchodzi jednostka szkoląca.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, zawiera z pracodawcą umowę określającą wzajemne prawa i obowiązki stron wynikające z odbywania specjalizacji.

3. Niezależnie od sposobu odbywania specjalizacji kierownik jednostki szkolącej zawiera z osobą odbywającą specjalizację umowę o szkolenie określającą wzajemne prawa i obowiązki wynikające z realizacji programu specjalizacji, z uwzględnieniem § 4 ust. 2 pkt 3.

§ 12. 1. Do specjalizacji, z zastrzeżeniem § 13, może przystąpić osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wykonuje co najmniej przez okres jednego roku w ciągu ostatnich 3 lat czynności zawodowe zgodne z programem specjalizacji w odpowiedniej dziedzinie;
- 3) złożyła wniosek o rozpoczęcie specjalizacji, zwany dalej "wnioskiem", do kierownika jednostki szkolącej i została zakwalifikowana do jej odbywania w wyniku postępowania kwalifikacyjnego.

2. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 13. 1. Do specjalizacji może przystąpić także osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada inne kwalifikacje niż określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia do wykonywania zawodu, o którym mowa w § 3 ust. 2;
- 2) wykonuje co najmniej przez trzy lata w ciągu ostatnich 5 lat czynności zawodowe zgodne z programem specjalizacji w odpowiedniej dziedzinie;
- 3) uzyskała zgodę Dyrektora Centrum, wydaną na wniosek osoby ubiegającej się o taką zgodę;
- 4) złożyła wniosek, o którym mowa w § 12 ust. 2, i została zakwalifikowana do jej odbywania w wyniku postępowania kwalifikacyjnego.

2. Wniosek składa się do ośrodka wojewódzkiego. Do wniosku dołącza się:

- 1) podanie do Dyrektora Centrum uzasadniające wniosek;
- 2) odpisy dyplomu szkoły wyższej oraz innych dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje;
- 3) opinię konsultanta wojewódzkiego lub konsultanta krajowego w dziedzinie właściwej dla specjalizacji lub pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, potwierdzającą posiadane przez wnioskodawcę umiejętności oraz uwzględniającą potrzeby zatrudnienia specjalistów w tej dziedzinie na terenie danego województwa;
- 4) opinię właściwego dla danej specjalności towarzystwa naukowego lub stowarzyszenia zawodowego.

3. Ośrodek wojewódzki po sprawdzeniu formalnym dokumentów, o których mowa w ust. 2, przesyła je do Centrum.

4. Dyrektor Centrum na podstawie opinii zespołu ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1, wydaje zgodę na rozpoczęcie specjalizacji w danej dziedzinie lub odmawia jej wydania. Na odmowę wydania zgody przysługuje wnioskodawcy odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia.

5. Osoba, o której mowa w ust. 1, która uzyskała zgodę Dyrektora Centrum na rozpoczęcie specjalizacji, może przystąpić do postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w § 16.

§ 14. 1. Osoba niebędąca obywatelem polskim przystępuje do specjalizacji i odbywa ją na warunkach i w sposób obowiązujących

obywateli polskich, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Osoba niebędąca obywatelem polskim, przebywająca na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie w celu odbycia kształcenia podyplomowego lub uzyskania stopnia naukowego, może rozpocząć specjalizację na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby niebędące obywatelami polskimi.

§ 15. 1. Postępowanie kwalifikacyjne jest prowadzone w jednostce szkolącej.

2. Osoby, o których mowa w § 12 i 13, składają wniosek wraz z odpisem dyplomu szkoły wyższej bezpośrednio do kierownika jednostki szkolącej.

3. Osoby, o których mowa w § 13, dołączają do wniosku także zgodę Dyrektora Centrum na rozpoczęcie specjalizacji.

4. Wniosek jest składany w terminie podanym przez kierownika jednostki szkolącej do publicznej wiadomości.

§ 16. 1. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w § 15 ust. 1, obejmuje:

- 1) ocenę formalną wniosku;
- 2) postępowanie konkursowe, w przypadku gdy liczba wnioskujących przekroczy liczbę wolnych miejsc, polegające na dodatkowym przeprowadzeniu rozmowy kwalifikacyjnej, o której mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. c.

2. Postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza komisja kwalifikacyjna, w skład której wchodzi:

- 1) kierownik jednostki szkolącej lub wskazana przez niego osoba;
- 2) przedstawiciel jednostki szkolącej posiadający tytuł naukowy lub tytuł specjalisty w dziedzinie właściwej dla danej specjalizacji;
- 3) przedstawiciel właściwego dla danej dziedziny stowarzyszenia zawodowego lub towarzystwa naukowego;
- 4) konsultant wojewódzki w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, jako przewodniczący komisji lub przedstawiciel właściwego dla danej dziedziny specjalizacji konsultanta krajowego, jeżeli w danej dziedzinie nie został powołany konsultant wojewódzki;
- 5) przedstawiciel ośrodka wojewódzkiego właściwego ze względu na siedzibę jednostki szkolącej.

3. Kierownik jednostki szkolącej lub wskazana przez niego osoba

pełni funkcję przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej i zwołuje jej posiedzenia.

4. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się w terminie do 30 dni od dnia określonego jako ostateczny termin składania wniosku o rozpoczęcie specjalizacji.

5. Dyrektor Centrum unieważnia postępowanie kwalifikacyjne w przypadku:

- 1) niespełnienia warunków określonych w ust. 2;
- 2) nieprzestrzegania regulaminu postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 1.

6. Dyrektor Centrum może unieważnić postępowanie kwalifikacyjne z przyczyny, o której mowa w ust. 5, z urzędu lub na wniosek:

- 1) członka komisji kwalifikacyjnej;
- 2) osoby ubiegającej się o przystąpienie do specjalizacji.

§ 17. 1. Pozytywny wynik postępowania kwalifikacyjnego stanowi podstawę podjęcia specjalizacji.

2. Po zakwalifikowaniu osoby do podjęcia specjalizacji jednostka szkoląca umożliwia jej rozpoczęcie specjalizacji w terminie, nie dłuższym niż 3 miesiące od zakończenia postępowania kwalifikacyjnego, określonym w karcie specjalizacji.

3. Po przeprowadzonym postępowaniu kwalifikacyjnym jednostka szkoląca przedkłada właściwemu ośrodkowi wojewódzkiemu:

- 1) wniosek, o którym mowa w § 12 ust. 2;
- 2) informacje o wolnych miejscach na specjalizacji.

4. Osobie zakwalifikowanej do rozpoczęcia specjalizacji ośrodek wojewódzki wydaje kartę specjalizacji według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

5. Karta specjalizacji z wymaganymi wpisami stanowi dowód odbycia specjalizacji i wraz z opinią i wnioskiem kierownika specjalizacji o dopuszczenie do egzaminu stanowi podstawę przystąpienia do tego egzaminu.

§ 18. 1. Ośrodek wojewódzki prowadzi rejestr osób odbywających specjalizację na obszarze danego województwa, zwany dalej "rejestrem".

2. Rejestr prowadzony jest w systemie ewidencyjno-informatycznym, według niżej określonego układu danych:

- 1) numer wpisu do rejestru składający się z ciągu kolejnych znaków:
 - a) dwucyfrowego symbolu województwa, będącego pierwszym członkiem identyfikatora jednostek podziału terytorialnego

określonego w przepisach dotyczących szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego,

- b) trzycyfrowego kodu specjalizacji, zgodnie z wykazem kodów specjalizacji w określonych dziedzinach, stanowiącym załącznik nr 4 do rozporządzenia,
 - c) numeru PESEL lub daty urodzenia dla osoby niebędącej obywatelem polskim;
- 2) imię i nazwisko osoby odbywającej specjalizację;
 - 3) obywatelstwo;
 - 4) posiadane kwalifikacje zawodowe, w szczególności numer i data wydania dyplomu;
 - 5) nazwa odbywanej specjalizacji;
 - 6) nazwa i adres jednostki szkolącej, w której jest odbywana specjalizacja;
 - 7) imię i nazwisko kierownika specjalizacji;
 - 8) data postępowania kwalifikacyjnego;
 - 9) data rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji;
 - 10) data skreślenia z rejestru;
 - 11) data przedłużenia lub skrócenia specjalizacji i okres, o jaki specjalizacja została przedłużona lub skrócona;
 - 12) sposób odbywania specjalizacji i sposób finansowania specjalizacji;
 - 13) data wydania karty specjalizacji i numer karty specjalizacji.

3. Jednostki szkolące prowadzą dokumentację przebiegu specjalizacji i przekazują ośrodkom wojewódzkim właściwym ze względu na miejsce prowadzenia specjalizacji na bieżąco wszelkie informacje niezbędne do prowadzenia rejestru i oceny przebiegu specjalizacji.

§ 19. Specjalizacja jest prowadzona zgodnie z programem zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia i kończy się złożeniem egzaminu.

§ 20. 1. Czas trwania specjalizacji określony programem specjalizacji może być przedłużony na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację, przez kierownika jednostki szkolącej lub upoważnioną przez niego osobę, o okres nie dłuższy niż 24 miesiące.

2. Czas trwania specjalizacji określony programem specjalizacji

może być skrócony na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację, przez kierownika jednostki szkolącej lub upoważnioną przez niego osobę, o okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, pod warunkiem pełnego zrealizowania programu specjalizacji.

3. Wniosek o przedłużenie lub skrócenie czasu odbywania specjalizacji osoba wnioskująca składa do kierownika jednostki szkolącej, po uzyskaniu opinii kierownika specjalizacji.

4. Osoba odbywająca specjalizację, w szczególnie uzasadnionym przypadku uniemożliwiającym kontynuowanie specjalizacji w jednostce szkolącej, w której rozpoczęła specjalizację, jest kierowana przez ośrodek wojewódzki do innej jednostki szkolącej, w ramach posiadanych przez nią wolnych miejsc.

5. Kierownik uprawnionej jednostki szkolącej zawiadamia ośrodek wojewódzki o przedłużeniu lub skróceniu czasu trwania specjalizacji.

§ 21. 1. Specjalizacja odbywa się pod nadzorem kierownika specjalizacji, który jest odpowiedzialny za ustalenie szczegółowych warunków i przebiegu specjalizacji w sposób zapewniający realizację programu specjalizacji.

2. Kierownika specjalizacji powołuje i odwołuje kierownik jednostki szkolącej.

3. Odwołanie kierownika specjalizacji może nastąpić w przypadku:

- 1) niewypełnienia przez kierownika specjalizacji obowiązków, o których mowa w ust. 4;
- 2) uzasadnionego wniosku osoby pełniącej funkcję kierownika specjalizacji;
- 3) uzasadnionego wniosku osoby specjalizującej się.

4. Do obowiązków kierownika specjalizacji należy:

- 1) (uchylony);
- 2) udział w ustaleniu szczegółowych warunków odbywania specjalizacji w sposób umożliwiający nabycie wiadomości i umiejętności określonych programem specjalizacji;
- 3) udział w ustaleniu szczegółowego planu zajęć objętych programem specjalizacji i nadzór nad realizacją tego planu;
- 4) (uchylony);
- 5) wskazanie niezbędnego piśmiennictwa i innych źródeł ułatwiających samokształcenie;
- 6) prowadzenie ewaluacji kształcenia specjalizacyjnego zgodnie z programem specjalizacji;
- 7) wystawienie opinii dotyczącej przebiegu specjalizacji i uzyskanych przez specjalizującego się umiejętności zawodowych, a także jego

stosunku do współpracowników i pacjentów;

- 8) potwierdzenie w karcie specjalizacji odbycia szkolenia zgodnie z programem specjalizacji;
- 9) przedstawianie wniosku do ośrodka wojewódzkiego o przerwanie kontynuowania specjalizacji przez osobę, która nie realizuje lub nie może realizować programu specjalizacji;
- 10) przedstawianie wniosku, o którym mowa w § 17 ust. 5.

5. Kierownikowi specjalizacji w umowie, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, mogą zostać ustalone dodatkowe obowiązki, niewymienione w ust. 4.

6. Kierownik specjalizacji ma prawo do:

- 1) udziału w egzaminie w charakterze obserwatora;
- 2) upoważnienia innej osoby posiadającej tytuł specjalisty do wykonywania czynności opiekuna stażu kierunkowego.

7. Osoba, o której mowa w ust. 6 pkt 2, zapewnia bezpośrednio nadzór nad realizacją programu staży kierunkowych, nie więcej niż 3 osób.

§ 22. 1. Osoba zakwalifikowana do odbywania specjalizacji rozpoczyna ją w terminie określonym w karcie specjalizacji.

2. Przesunięcia terminu rozpoczęcia specjalizacji może dokonać kierownik jednostki szkolącej lub upoważniona przez niego osoba na uzasadniony wniosek osoby odbywającej specjalizację.

3. Jeżeli jednostka szkoląca ulegnie likwidacji lub restrukturyzacji uniemożliwiającej prowadzenie specjalizacji albo zostanie skreślona z listy jednostek szkolących, ośrodek wojewódzki w porozumieniu z kierownikiem specjalizacji i kierownikiem innej jednostki szkolącej wskazuje miejsce i termin kontynuowania specjalizacji.

4. Kierownik ośrodka wojewódzkiego skreśla osobę odbywającą specjalizację z rejestru:

- 1) w przypadku nierozpoczęcia realizacji programu specjalizacji w terminie miesiąca od dnia, o którym mowa w § 17 ust. 2, lub upływu czasu, w którym osoba zobowiązana była ukończyć specjalizację;
- 2) na wniosek kierownika specjalizacji po uzyskaniu opinii konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta, w przypadku gdy osoba odbywająca specjalizację nie realizuje lub nie może realizować programu specjalizacji;
- 3) na wniosek osoby odbywającej specjalizację.

5. O skreśleniu z rejestru osoby odbywającej specjalizację ośrodek

wojewódzki powiadamia tę osobę niezwłocznie za pośrednictwem kierownika specjalizacji.

6. Osoba, o której mowa w ust. 5, może wystąpić w terminie 14 dni od uzyskania informacji o skreśleniu z rejestru do kierownika ośrodka wojewódzkiego o przywrócenie możliwości kontynuowania specjalizacji.

§ 23. 1. Do egzaminu może zostać dopuszczona osoba, która odbyła specjalizację i złożyła do ośrodka wojewódzkiego kartę specjalizacji wraz z podaniem o dopuszczenie do egzaminu oraz uiściła opłatę za egzamin ustaloną przez Dyrektora Centrum Egzaminów Medycznych, zwanego dalej "Dyrektorem CEM".

2. Podanie o dopuszczenie do egzaminu, zwanego dalej "PESoz", zawiera następujące dane:

- 1) imiona i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) PESEL, jeśli posiada;
- 4) obywatelstwo;
- 5) miejsce zamieszkania;
- 6) adres do korespondencji i numer telefonu;
- 7) miejsce pracy;
- 8) nazwę odbywanej specjalizacji;
- 9) nazwę i adres jednostki szkolącej, w której jest odbywana specjalizacja;
- 10) tytuł, imię i nazwisko kierownika specjalizacji;
- 11) adres do korespondencji kierownika specjalizacji;
- 12) informacje o skróceniu lub przedłużeniu specjalizacji;
- 13) wskazanie części PESoz, do której zamierza przystąpić zainteresowany.

3. Formularz podania, o którym mowa w ust. 2, jest generowany elektronicznie i pobierany na stronie internetowej Centrum Egzaminów Medycznych, zwanego dalej "CEM". CEM potwierdza elektronicznie zapisanie zgłoszonych danych. Zainteresowany po wypełnieniu formularza i jego wydrukowaniu składa podanie podpisane własnoręcznie do właściwego ośrodka wojewódzkiego.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, składa się w terminie do dnia 15 lipca każdego roku dla sesji jesiennej albo do dnia 15 stycznia każdego roku dla sesji wiosennej, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia zaliczenia specjalizacji przez kierownika specjalizacji.

5. Ośrodek wojewódzki po stwierdzeniu, że dokumenty, o których mowa w ust. 1, spełniają warunki formalne, przekazuje je do CEM nie później niż w ciągu 14 dni od ostatecznego terminu składania tych

dokumentów.

6. Po zakończeniu postępowania egzaminacyjnego CEM zwraca kartę specjalizacji do właściwego ośrodka wojewódzkiego.

7. CEM przesyła osobie dopuszczonej do PESoz powiadomienie o miejscu i terminie składania PESoz, nie później niż 21 dni przed dniem jego rozpoczęcia.

§ 24. PESoz dla każdej specjalności organizuje CEM.

§ 25. 1. PESoz jest przeprowadzany przez Państwową Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej "PKE".

2. Przewodniczącego PKE i jej członków powołuje i odwołuje Dyrektor CEM.

3. Przewodniczący PKE i jej członkowie powinni posiadać tytuł specjalisty w odpowiedniej dziedzinie albo w uzasadnionych przypadkach w dziedzinie pokrewnej.

4. Jeżeli w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia nie ma osób posiadających tytuł specjalisty, Dyrektor CEM powołuje na przewodniczącego PKE i jej członków osoby, którym minister właściwy do spraw zdrowia powierzył określone w rozporządzeniu obowiązki specjalisty w danej dziedzinie.

5. Dyrektor CEM powołuje na przewodniczącego PKE konsultanta krajowego w danej dziedzinie albo w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta krajowego. Jeżeli konsultant krajowy nie może uczestniczyć w egzaminie, deleguje na swoje miejsce właściwego dla danej specjalizacji konsultanta wojewódzkiego.

6. Dyrektor CEM powołuje członków PKE spośród kandydatów spełniających wymagania określone w ust. 3 lub 4, wskazanych przez:

- 1) stowarzyszenia zawodowe właściwe dla danej specjalności;
- 2) towarzystwa naukowe właściwe dla danej specjalności;
- 3) konsultanta krajowego w danej dziedzinie lub w dziedzinie pokrewnej, jeżeli w danej dziedzinie nie ma powołanego konsultanta.

7. W zależności od liczby osób przystępujących do PESoz egzamin ten przeprowadza PKE albo wydzielone z jej składu co najmniej 3-osobowe zespoły egzaminacyjne.

8. Do zespołów egzaminacyjnych stosuje się odpowiednio ust. 2-4 i 6.

9. W przeprowadzeniu PESoz nie może brać udziału osoba, która jest małżonkiem, krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia

włącznie osoby, która składa egzamin.

10. Przewodniczący oraz pozostali członkowie PKE albo zespołu przeprowadzającego dany PESoz składają Dyrektorowi CEM oświadczenie na piśmie o okoliczności wskazanej w ust. 9.

11. W czasie składania egzaminu praktycznego lub egzaminu ustnego może być obecny kierownik specjalizacji w charakterze obserwatora.

§ 26. PKE właściwa dla danej dziedziny rozstrzyga o dopuszczeniu osoby, o której mowa w § 23 ust. 1, do PESoz, z zastrzeżeniem § 29a ust. 2 i 3.

§ 27. Do zadań PKE albo zespołu przeprowadzającego PESoz należy:

- 1) przeprowadzenie egzaminu teoretycznego i praktycznego zgodnie z regulaminem porządkowym, o którym mowa w § 28 ust. 7.;
- 2) przekazanie do CEM kart testowych, niezwłocznie po zakończonym egzaminie testowym, w sposób uniemożliwiający dokonywanie zmian w ich treści;
- 3) przekazanie do CEM ocen z egzaminów praktycznego i ustnego oraz dokumentacji związanej z przeprowadzonym PESoz, niezwłocznie po zakończonym egzaminie, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od zakończenia egzaminu.

§ 28. 1. PESoz przeprowadzany jest dwa razy w roku: w sesji wiosennej od dnia 2 maja do dnia 15 czerwca i w sesji jesiennej od dnia 2 listopada do dnia 15 grudnia.

2. PESoz dla każdej dziedziny składa się z dwóch części - egzaminu teoretycznego i egzaminu praktycznego.

3. Miejsca i terminy egzaminu praktycznego i ustnego ustala Dyrektor CEM w porozumieniu z Przewodniczącym PKE.

4. Egzamin praktyczny przeprowadzany jest przed egzaminem teoretycznym i jego pozytywny wynik stanowi warunek dopuszczenia do egzaminu teoretycznego.

5. Egzamin teoretyczny przeprowadzany jest zgodnie z ramowym programem specjalizacji w formie:

- 1) testu, gdy do PESoz w danej dziedzinie w sesji zostanie dopuszczonych co najmniej 50 osób;
- 2) egzaminu ustnego.

6. Egzamin testowy dla danej specjalności odbywa się jednocześnie w całym kraju, w terminie ustalonym przez Dyrektora CEM.

7. PESoz przeprowadza się zgodnie z regulaminem porządkowym ustalonym przez Dyrektora CEM i zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

§ 29. 1. Zadania egzaminacyjne dla PESoz opracowuje i ustala CEM w porozumieniu z właściwym konsultantem krajowym odrębnie dla każdego programu specjalizacji oraz na każdą sesję egzaminacyjną.

2. Zadania egzaminacyjne są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie.

3. Opracowanie zadań egzaminacyjnych oraz przeprowadzenie PESoz finansowane jest przez CEM.

§ 29a. 1. Zainteresowany powinien złożyć PESoz w ciągu 36 miesięcy od daty potwierdzenia zakończenia specjalizacji w karcie szkolenia specjalizacyjnego przez kierownika specjalizacji.

2. W razie nieprzystąpienia do PESoz w wyznaczonym terminie albo uzyskania wyniku negatywnego PESoz, zainteresowany może przystąpić do PESoz w innej sesji egzaminacyjnej.

3. W przypadku złożenia części praktycznej PESoz, a nieuzyskania wyniku pozytywnego z części teoretycznej albo nieprzystąpienia do części teoretycznej w ustalonym terminie, zainteresowany może przystąpić w innej sesji tylko do części teoretycznej.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, zainteresowany składa do Dyrektora CEM wniosek zawierający zgłoszenie do PESoz. Przepisy § 23 stosuje się odpowiednio.

5. Za wynik pozytywny PESoz uznaje się uzyskanie pozytywnych wyników z obu części określonych w § 28 ust. 2.

6. W razie niezłożenia PESoz w terminie, o którym mowa w ust. 1, zainteresowany w celu uzyskania tytułu specjalisty może ponownie ubiegać się o odbycie specjalizacji i przystąpienie do PESoz.

§ 29b. 1. W razie rażących uchybień formalnych w przeprowadzeniu PESoz lub nieprzewidzianych sytuacji mających wpływ na przeprowadzenie PESoz minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Dyrektora CEM może unieważnić PESoz w całości albo w części, o której mowa w § 28 ust. 2, w danym terminie dla danej dziedziny dla poszczególnych albo wszystkich zdających.

2. Unieważnienie PESoz albo jego części powoduje, że traktuje się odpowiednio PESoz albo jego część jako niebyłą. Unieważniony

egzamin jest powtarzany w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia unieważnienia. W przypadku unieważnienia całości PESoz wszystkie jego części odbywają się w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia unieważnienia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia unieważnia PESoz w ciągu 30 dni od dnia doręczenia wniosku dyrektora CEM.

4. Informację o unieważnieniu PESoz CEM ogłasza niezwłocznie na stronie internetowej oraz przesyła zainteresowanym osobom listem poleconym.

§ 30. 1. Osobie, która odbyła specjalizację i złożyła PESoz z wynikiem pozytywnym, CEM wydaje dyplom uzyskania tytułu specjalisty i informuje o tym właściwy ośrodek wojewódzki. Dyplom jest wydawany w terminie 30 dni od otrzymania kompletnej dokumentacji egzaminacyjnej.

2. Wzór dyplomu, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 31. 1. CEM prowadzi rejestr wydawanych dyplomów potwierdzających uzyskanie tytułu specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia. Rejestr jest prowadzony w systemie ewidencyjno-informatycznym, według określonego przez CEM układu danych.

1a. Rejestr zawiera następujące dane:

- 1) numer dyplomu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała tytuł specjalisty;
- 3) PESEL, a w przypadku braku numeru PESEL - nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) obywatelstwo;
- 5) datę urodzenia;
- 6) imię i nazwisko kierownika specjalizacji;
- 7) nazwę i adres jednostki szkolącej, w której odbywana była specjalizacja;
- 8) datę złożenia PESoz;
- 9) uzyskany tytuł specjalisty.

2. Dokumentacja dotycząca PESoz jest przechowywana przez CEM.

3. Dokumentacja dotycząca specjalizacji jest przechowywana przez właściwy ośrodek wojewódzki.

§ 32. 1. Tytuł specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia może uzyskać osoba, która uzyskała tytuł specjalisty

poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia może przyznać tytuł specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia osobie, o której mowa w ust. 1, jeżeli zostały spełnione następujące warunki:

- 1) czas specjalizacji odbytej za granicą nie odbiega od czasu określonego w programie specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, realizowanego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) program specjalizacji w zakresie wymaganej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych odpowiada w istotnych elementach programowi specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Osoba, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw zdrowia z wnioskiem, do którego dołącza, wraz z tłumaczeniem na język polski, następujące dokumenty:

- 1) oryginał dokumentu nadania tytułu specjalisty;
- 2) dokument zawierający dane o miejscu odbycia specjalizacji i czasie jej trwania oraz zrealizowanym programie;
- 3) informacje o sposobie i trybie złożenia egzaminu lub innej formie potwierdzającej nabytą wiedzę i umiejętności praktyczne;
- 4) zaświadczenia o miejscu i okresie trwania i rodzaju czynności zawodowych wykonywanych po uzyskaniu tytułu specjalisty.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia przyznaje lub odmawia przyznania tytułu specjalisty w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, na podstawie opinii sporządzonej przez Dyrektora Centrum.

5. Opinia, o której mowa w ust. 4, jest sporządzana na podstawie oceny merytorycznej wniosku, dokonanej przez zespół ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1. W wyniku dokonania oceny zespół ekspertów może wnioskować o:

- 1) przyznanie tytułu specjalisty bez żadnych dodatkowych warunków;
- 2) przyznanie tytułu specjalisty po odbyciu stażu kierunkowego w jednostce szkolącej, którego zakres i program określi w indywidualnych przypadkach zespół, o którym mowa w § 8 ust. 1;
- 3) przyznanie tytułu specjalisty po złożeniu egzaminu w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) odmowę przyznania tytułu specjalisty uzyskanego za granicą.

6. Obsługę organizacyjną zespołu, o którym mowa w ust. 5, zapewnia Centrum.

7. Staż kierunkowy, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, osoba, o której

mowa w ust. 1, odbywa w jednostce szkolącej, na podstawie umowy o pracę lub umowy o odbycie stażu kierunkowego zawartej z tą jednostką na warunkach określonych w umowie.

§ 33. 1. Osoby, które rozpoczęły specjalizację w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, odbywają specjalizację i składają egzamin według dotychczasowych zasad.

1a. Podanie o dopuszczenie do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, można składać do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, po złożeniu egzaminu według dotychczasowych zasad mogą uzupełnić kwalifikacje i uzyskać tytuł specjalisty w trybie określonym rozporządzeniem, według uzupełniającego programu specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

3. Osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uzyskały I stopień specjalizacji, mogą uzupełnić kwalifikacje i uzyskać tytuł specjalisty w trybie określonym w rozporządzeniu, według uzupełniającego programu specjalizacji w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Wykaz specjalizacji, do których mogą przystąpić osoby, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz dziedziny specjalizacji I stopnia określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 34. 1. Jeżeli dotychczasowe przepisy nie przewidywały uzyskiwania tytułu specjalisty w danej dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, minister właściwy do spraw zdrowia może powierzyć określone w rozporządzeniu obowiązki specjalisty w tej dziedzinie osobie legitymującej się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie, na podstawie opinii Dyrektora Centrum wynikającej z oceny tego dorobku naukowego i zawodowego przez zespół ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1.

1a. Jeżeli w opinii konsultanta krajowego właściwego dla danej dziedziny nie ma w danej dziedzinie wystarczającej liczby specjalistów, minister właściwy do spraw zdrowia może powierzyć określone w rozporządzeniu obowiązki specjalisty w tej dziedzinie osobie legitymującej się dorobkiem naukowym i zawodowym w tej dziedzinie, na podstawie opinii Dyrektora Centrum wynikającej z oceny tego dorobku naukowego i zawodowego przez zespół ekspertów, o którym mowa w § 8 ust. 1.

1b. Przepisy ust. 1 i 1a stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r., a w

odniesieniu do dziedzin specjalizacji, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 10-14, do dnia 31 grudnia 2011 r.

2. Jeżeli dotychczasowe przepisy nie przewidywały uzyskiwania tytułu specjalisty w danej dziedzinie, kierownik jednostki szkolącej może powierzyć określone w rozporządzeniu obowiązki kierownika specjalizacji osobie, o której mowa w ust. 1.

§ 35. Osoba, która uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowuje prawo do posługiwania się uzyskanym tytułem specjalisty w danej dziedzinie.

§ 36. 1. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia specjalizacje w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia są obowiązane dostosować warunki swojej działalności do warunków określonych w rozporządzeniu w terminie do dnia 1 czerwca 2003 r.

2. Rozpoczęcie prowadzenia nowej specjalizacji przez jednostki, o których mowa w ust. 1, możliwe jest po spełnieniu wymogów określonych w rozporządzeniu.

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WYKAZ ZAWODÓW, W KTÓRYCH MOŻE BYĆ UZYSKIWANY TYTUŁ SPECJALISTY, ORAZ ODPOWIADAJĄCYCH IM DZIEDZIN SPECJALIZACJI WRAZ Z TYTUŁAMI SPECJALISTY

Lp.	Rodzaj zawodu wymagany do podjęcia specjalizacji	Dziedziny specjalizacji	Tytuł specjalisty po złożeniu egzaminu specjalizacyjnego
	Tytuł zawodowy magistra lub magistra inżyniera na kierunku		
1	2	3	4
1	biologia, biotechnologia, chemia, dietetyka, fizyka, informatyka, inżynieria środowiskowa, matematyka, psychologia,	epidemiologia	specjalista w dziedzinie epidemiologii

	ochrona środowiska, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zdrowie publiczne		
2	fizjoterapia (rehabilitacja ruchowa)	fizjoterapia	specjalista w dz fizjoterap
3	fizyka, fizyka techniczna, inżynieria biomedyczna	fizyka medyczna	specjalista w dz fizyki medyc
4	automatyka i robotyka, elektronika i telekomunikacja, mechanika i budowa maszyn, informatyka, inżynieria biomedyczna	inżynieria medyczna	specjalista w dz inżynierii med
5	logopeda	neurologopedia	specjalista w dz neurologop
6	biologia, dietetyka, fizjoterapia (rehabilitacja ruchowa), pedagogika, pedagogika specjalna, psychologia, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zdrowie publiczne	promocja zdrowia i edukacja zdrowotna	specjalista w dz promocji zdrowia zdrowotn
7	psychologia	psychologia kliniczna	specjalista w dz psychologii klin
8	administracja, biologia, biotechnologia, chemia, dietetyka, inżynieria środowiskowa, ochrona środowiska, politologia, prawo, psychologia, pedagogika, pedagogika specjalna, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zarządzanie, zdrowie publiczne	zdrowie publiczne	specjalista w dz zdrowia public
9	biologia, biotechnologia, chemia, dietetyka, inżynieria środowiskowa, ochrona środowiska, socjologia, technologia żywności i żywienie człowieka, zdrowie publiczne	zdrowie środowiskowe	specjalista w dz zdrowia środowi
10	biologia, biotechnologia	mikrobiologia	specjalista w dz mikrobiolo
11	biologia, biotechnologia, chemia, dietetyka, technologia chemiczna, inżynieria środowiskowa, ochrona środowiska, technologia żywności i żywienie człowieka	toksykologia	specjalista w dz toksykolog

12	biologia, biotechnologia, chemia, technologia chemiczna, inżynieria chemiczna i procesowa	przemysł farmaceutyczny	specjalista w dz. przemysłu farmaceutycznego
13	biologia, chemia	radiofarmacja	specjalista w dz. radiofarmacji
14	logopeda	surdologopedia	specjalista w dz. surdologopedii

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WZÓR

Wniosek o rozpoczęcie specjalizacji w dziedzinie

1. Imię (imiona) i nazwisko
2. Obywatelstwo
3. Numer PESEL
4. Data i miejsce urodzenia
5. Miejsce zamieszkania
tel. domowy tel. służbowy
6. Tytuł zawodowy
7. Data wydania i nr dyplomu szkoły wyższej
8. Miejsce wykonywania zawodu
9. Posiadany stopień naukowy
nadany przez w dniu
Tytuł pracy doktorskiej, habilitacyjnej
10. Posiadane specjalizacje (tytuł, data i nr dyplomu, podmiot wydający)
.....
.....
11. Miejsce odbywania studiów doktoranckich
12. Przynależność do towarzystw naukowych lub stowarzyszeń zawodowych
(nazwa towarzystwa naukowego lub stowarzyszenia zawodowego, data przystąpienia)
.....
.....
.....
.....

.....
.....
13. Liczba publikacji (wykaz publikacji w załączeniu)

14. Dotychczasowy przebieg pracy
zawodowej

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

15. Informuję, że będę odbywał/a specjalizację na podstawie
§ 11 ust.1 pkt rozporządzenia oraz zobowiązuję się
do rozpoczęcia, odbywania i zakończenia specjalizacji
zgodnie z obowiązującymi przepisami.

.....
.....
(data) (podpis wnioskodawcy)

16. Potwierdzam zgodę na odbywanie specjalizacji *)

.....
.....
.....

(nazwa jednostki organizacyjnej zatrudniającej wnioskodawcę
lub jednostki prowadzącej studia doktoranckie)

.....
.....
(data) (podpis i pieczęć kierownika jednostki)

17. Wynik postępowania kwalifikacyjnego

.....
.....
(data) (podpis i pieczęć kierownika jednostki)

*) Dotyczy osób, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 1, 2 i 4.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

WZÓR

.....

(pieczęć ośrodka wojewódzkiego)

KARTA SPECJALIZACJI NR/.....
W DZIEDZINIE

I CZĘŚĆ

Dane

1. Imię (imiona) i nazwisko osoby odbywającej specjalizację
2. Obywatelstwo
3. Numer PESEL
4. Data i miejsce urodzenia
5. Miejsce zamieszkania
6. Tel. domowy tel. służbowy
7. Tytuł zawodowy
8. Data wydania i nr dyplomu szkoły wyższej
9. Nazwa i adres jednostki szkolącej.....
10. Imię i nazwisko kierownika specjalizacji
11. Potwierdzenie rozpoczęcia specjalizacji (data)

.....
(podpis i pieczęć kierownika specjalizacji) (podpis i pieczęć kierownika jednostki szkolącej)

12. Przedłużono/skrócono okres trwania specjalizacji do dnia

13. Uzasadnienie przedłużenia/skrócenia

.....
(podpis i pieczęć kierownika specjalizacji) (podpis i pieczęć kierownika jednostki szkolącej)

14. Skreślono z rejestru (data)

Uzasadnienie

.....
(podpis i pieczęć kierownika specjalizacji) (podpis i pieczęć kierownika jednostki szkolącej)

II CZĘŚĆ

PRZEBIEG SZKOLENIA TEORETYCZNEGO

3	Specjalista w dziedzinie fizyki medycznej	
4	Specjalista w dziedzinie inżynierii medycznej	
5	Specjalista w dziedzinie promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej	
6	Specjalista w dziedzinie psychologii klinicznej	
7	Specjalista w dziedzinie neurologopedii	
8	Specjalista w dziedzinie zdrowia publicznego	
9	Specjalista w dziedzinie zdrowia środowiskowego	
10	Specjalista w dziedzinie toksykologii	
11	Specjalista w dziedzinie mikrobiologii	
12	Specjalista w dziedzinie przemysłu farmaceutycznego	
13	Specjalista w dziedzinie radiofarmacji	
14	Specjalista w dziedzinie surdologopedii	

ZAŁĄCZNIK Nr 5

WZÓR

CENTRUM EGZAMINÓW MEDYCZNYCH

Nr/..... r.

DYPLOM

Pan(i)
urodzony(a) w
obywatelstwo
posiadający(a) dyplom szkoły wyższej na kierunku
nr wydany przez uzyskany w dniu
.....
po odbyciu specjalizacji pod kierunkiem Pana(i)
.....
i złożeniu egzaminu w dniu
z wynikiem

przed Komisją Egzaminacyjną w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2002 r. w sprawie uzyskiwania tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia

uzyskał(a) tytuł specjalisty

w dziedzinie

pieczęć okrągła

Dyrektor Centrum Egzaminów Medycznych

.....
(miejsowość, data)

ZAŁĄCZNIK Nr 6

WYKAZ SPECJALIZACJI, DO KTÓRYCH MOGĄ PRZYSTĄPIĆ OSOBY, KTÓRE UZYSKAŁY I STOPIEŃ SPECJALIZACJI, ABY UZYSKAĆ TYTUŁ SPECJALISTY W DZIEDZINIE MAJĄCEJ ZASTOSOWANIE W OCHRONIE ZDROWIA, ORAZ DZIEDZINY SPECJALIZACJI I STOPNIA

Rodzaj posiadanej specjalizacji I stopnia	Obecna nazwa specjalizacji
Analityka sanitarna	Zdrowie środowiskowe
	Zdrowie publiczne
Higiena i epidemiologia	Zdrowie środowiskowe
	Zdrowie publiczne
	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
	Epidemiologia
Medycyna społeczna	Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna
	Epidemiologia
	Zdrowie środowiskowe
	Zdrowie publiczne

Organizacja pomocy społecznej	Promocja zdrowia i edukacja zdro
	Zdrowie publiczne
Psychologia kliniczna	Psychologia kliniczna
	Promocja zdrowia i edukacja zdro
	Zdrowie publiczne
Rehabilitacja ruchowa	Fizjoterapia
	Promocja zdrowia i edukacja zdro
	Zdrowie publiczne